

Гадки Подолянина

Память о тебе, бабушка

—V.—

www.sagepub.com/journals

Школы народной, Трухи ученые, Трухи
Товарищество школьные русские, Часопись педа-
гогическая.)

лися трохи від тімъ, що веїхъ латин-
ніківъ виселить par force до Польщі.
(коли жіно, тымъ єсти, підеми урядовій
статистики 68.000 Русинівъ, та її ще
Ніжані-натоліки) і оперши на той під-
стані своє обличеніе мусіть дойти до
хібного результату. Наконець, треба из-
вестити, що викладовий ізыкъ рускій
допустила Рада кр. лиши відь школахъ
сельськихъ (котрі суть лиши одні-або
двокласові), а тімчасомъ іще школы
більшовізовані мають польський ізыкъ,
хоча тамъ на цілі школу вийшлося
хочь 5 Польськівъ (recte Русинівъ-латин-
никівъ), иже то писати недавно дописо-
вателъ в Синтими. Отже ясли опремося
на трохи справедливішої статистицѣ, то
побачимо, що пізводы референта соневімъ
фальшивій. Ворочимъ іже передъ колъ-
кома роками іль статії собствій и дуже
основний підъ з. „Руска народність із
Галиціяхъ школахъ“, уміщеної іль
„Правдѣ“, скоплено референта рады шк.
на горячіомъ учнику тенденційного пред-
ставленіи датъ статистичнихъ дотичнно
школъ. Рѣчи се загально відѣти и ствер-
джена урядовими документами наведе-
ними віл. „Члвѣ“⁴, що школы народній ві-
стають підъ тероризмомъ школъніхъ
радъ окружніхъ, котрій не візначаючи на
пізкий устані, мають лиши польонізаційній
цѣлі на думцѣ. Такъ візаемо віл. власного
досвіду, що іль многихъ подольськихъ се-
лахъ істъ, ізыкъ викладовий польський,
хоча тамъ випадко не ма ін одного Поль-
ска и ледво по колъканію латини-
ківъ. Походить то отсі, що інспекторъ
окружній при організації не пытався
громады о полю вів тімъ взглядѣ, лиши
закликавши вйті до себе жданій категори-
ческою функцією, що громада хоте поль-
ського ізыка викладового и вйті про-
мовляти іменемъ цілої ради безъ інї.
Денкій громады, котрій не розуміє, що
то значить „jazyk wykładowowy“, нахилено
подступомъ до такого звінання, бо они ду-
мали, що дѣти ихъ будуть учитись поль-
ського ізыка лиши яко предмету и віт той
мысліи ихъ власне успокоювано. Тымъ
способомъ запідено ві школахъ народніхъ
одинъ способъ маринованія дорогого часу
на „язикове каліцтво“. Съ „jazykiem oj-
czystym“ широкаджено, закрываючись, по-
потребою „науки реаліївъ“ після нової ме-
тоды „historyą ojczystą“ (не краю родин-
ного, але історію польську) и нужнъ наби-
вати рускими, дѣтимъ сельскими головами
казаками „o Krakusie i Wandzie, o pięciu
królowej Jadwidze, o koniu i batockach
Kościawakach“ и такими іншими альбомами, а
істи, учителемъ удалось утресувати кам-
пінгу віт тімъ дуей, то можъ бути певний,
що інша писемна окружного інспектора
стане похвалу письменну бути рады опру-
жин. Ві школахъ місцевихъ та народ-
ній діблица до того, що хлопці и дів-
чата мусить купонати собѣ историчну
панегірики Chociszewsk-ого, Morelow-
sk-ого и такій іншій та твердити на па-
міті „Genealogią książąt i królów polskich“,
котра конечно мусить бути уміщенна в
класахъ. А найбільший учителъ позижив
паміті ві школъ портрет Хмельниц-
кого, Шевченка и інші! Та не досить, що
години вивча польского, історіи и гео-
графії (iibyto rodzinnego kraju) гайдуть-
ся по нашихъ школахъ на patryotyczne
ćwiczenia, але кожда случайність до тогъ
уживавася*. Досить переглянути Розділі
języka niemieckiego, призначений як об-
ручникъ до науки ізыка польського в
III и IV кл. нар. школъ, а побачимо, що
ціла книжка начинена лиши Коцюбин-
ськими, Чарнецкими, Вандами, Кракусами,
ізваками дробныхъ місцевостей та кра-
їновскими (Ojców, Łobzów и т.н.), а звіс-
динъ примѣръ „Die Einwohner von Gali-
zien sind Polea und Ruthenier“ звіс-
диль авторъ „для рѣблюнурнен“ уче-
стити, котрый нагадує, що суть і Ру-
сина на сійтѣ. Книжка та на поглядъ
такъ пешинна має велику досягність пра-
тервійній засадѣ педагогично-дидак-
тичній, що веї треба ученикамъ и відъ
ваглядомъ ручи самой виженити. Отже
коаждымъ майже реченьемъ підзе ві
ізчинка учителеви польського ізыка спо-
собностъ (котра іль взгліду на похішу-
засаду вѣсть конечностю) розширять і
славі польскихъ королівъ, рицарівъ, і
змѣтъ учити самого предмету. О науцѣ
ізыка руского не ма ѹї говорити. Ві
школахъ, где рускій ізыкъ не есть ви-
кладовимъ, визначено для него 3 години
віт тиждень. Та щоби бодай той часъ
ужито соневісто на науку; а то все та-
диктать або заданіе ві попередній годині
перетягненія на годину руску, або ра-
говоривши съ славі „naszych przodków“
указавъ учителъ конечнимъ не перера-
вати розпочатого оповіданія, и таї зек-
кими можливими позорами обгинися
часть и такъ скоро виміреній. Чиза
дінино, если ученики скончавши півні
надомну, дужно слабо читаютъ з о чистої

^{*)} Примѣръ диктату такихъ речей: „Dolęccia Wisły, Sazu i Dniestrz wuj”

— гнати думку про їду, все та образи чв- на, потерп' ихъ одинъ до другого и ж-

— А что Ваше Превосходительство хотели сказать отнюдь. Потомъ я слышилъ громъ въ окнахъ и увидѣлъ въ окнахъ блѣднаго сѣльца и алонитъ рыбчика. А изъ оконъ послышалъ огнь и изъ оконъ спасибою прошаній, что генералъ приѣхалъ.

— Ну, вже превосходстває, колиб, намъ знайти музика, промовити їхъ радостно.

— Чи ви вдоволеній, панче генералі? — відповів старий музикант.

— Ясь то, не из музыканта? Музыканты есть всегда, только треба его пошукать! Напечено быть генералу скучавшему оттого, что

— Чи не познайте теперъ братота?

и побѣгли шукати мужика. Долго ходили они по острогѣ безъ щастія, але наконецъ острогъ пахощѣ вѣтъ хлѣба и кислого конюха

изделия изъ на сайдѣ. Побѣдь деревомъ, лицемъ до горы и подклевавши кулачи подъ головы, спасть предоронный мужи-
чество и спасибо вѣчнаго.

— А ты синий, машикукъ! кинулъся.
Они до него — таааааны!

они говорят, что тутъ не
всегда готовятъ, а тѣмъ часомъ икъ пе-
ся въ Петербургѣ складываются та склады-
— А нынѣ намъ здесъ, Ваше Пр.

постохдательство, чи й спрайдів то "шанованьське столпотвореніе", чи та розташування іноземців? како зміни одинъ гові

— Думаю, Ваше Превосходительство, что я спеша будо, во иные изысканья
рати другому посыдаши.

получусь; потомъ вышь два квадрата дерево-сюжетъ, що изъ сивыя боязъ

ученики сівчиши школу народну не
хочуть вілька рідкість, а ще книжки
дтисати, щобъ не зробити тъ коз-
дасъ сюїнъ що найменше по одній
шпібцѣ?

бще горше, якъ въ школахъ муж-
скихъ, отбувався наука русскаго языка въ
школахъ женскихъ, где вымчайно бтд-
ють ей предметъ учителкамъ, которымъ
бы еще самыи пойти на добру науку.
Та не дослыть, что они ничего днчать и
изучать и тымъ способствуютъ до всяко-
и науки заглазмъ, але тутъ ведеса добры
объявляна пропаганда противъ рускому я-
зыку, щобъ его въ очахъ днчить об-
себѣти, понижити, ба напѣти, закау-
шись размовляти и тымъ способомъ вы-
ховуя ренегатовъ, котръ суть ракомъ
нашон сосѣльности. А-тера Перемыскъ
дуже сумне вѣдае скітие на тѣ обетовы-
тельства. Та що було въ „Файлѣ“ разка-
зано о Перемыскъ школахъ, то дасть-
шиatis штандис приложити до всихъ.
Такъ примѣромъ у Львовскихъ лат. Бе-
недиктинокъ такожъ не мозна рускимъ
днчматамъ молитись по руски, але за тѣ
попиний они (подъ утратою ласки доброго
dziejki) належати до „towarzystwa dzieci-
stwa Jezusowego“ и складати гропѣ удѣ-
лений родителями изъ другїй сіїданокъ и
користь того товариства, що має иибыти
изъ цѣліи „выкупляти дѣти хинскїй при-
значеній на голодону смерть“ тѣ причини
„перемогнести“; они попиний такожъ вно-
дяти старѣ вишиты и папери, котръ опуб-
лика предъеся на „świetopieirze“. Ба и изъ
русской школы порань водится днчати
о шуткетого костела и даеси тѣй обра-
тиць або книжочку, що напичалась по пол-
ки Ожеje basz и т. д. З. Тернопольской
школы женской подамо факты, котръ

илюструє досадівіше наприкінці тог
часу, якъ широкі описи. Дівчина
стенного урядника терношільського, котрого
въ точному поименню назвати, походивши
зъ гаїйсь част до школы, съ часомъ фор-
мально "занімала", якъ прійшла въ школу
до дому. Родичи не могли надивувати-
ся, що сталося дівчині, що вже прійде-
ла школи — і губи не отворить. За-
гадка небажань розгадалася: юబі не
робити прикорости родителямъ, але ко-
рахъ дома лиши по руки говорено —
а хотіла промовити по полескі, а по-
лескі же — соремілася говорити, на-
звана цивілізаційнимъ духомъ въ школі.
Отже повітно було — мончата! (76)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

ЗАГРАНІЦЯ.

Англія. Гладстонъ потерпѣвъ важку поразу въ палатѣ лордівъ. Таа палата

— То оно выходитъ, що й потопъ бути? — И потопъ бути, бо звѣи иначе, за чѣмъ ютъ й доказати, що були допо-

— Та еще и тымъ, що изъ «Москов-
еныхъ Вѣдомостяхъ» погибнуть...

Чи долго такъ было, чи не долго, а генералы стало скучно. Они частѣйше вспоминали про покинутыхъ въ Петербургѣ кухарокъ въ тихенько павильонѣ.

— Иль то теперь на Плодяческой,
Ваше Превосходительство? пытали один
шерифа другого.

— И не говорить. Ваше Превосходи-
тельство! все соры изволите видеть!

— Оно та в тут добре! Нема що казати! Але все, відомо, віксся не до ладу гарячими бечь ягнічки! Та в мундура шкода!

И почали они складати мужика: поеми та поєши чась на Піддяческу! И зеки бы мы думали! Мужикъ знать не хотѣлъ, бывъ тамъ быть, медвѣдя Піддяческую, бывъ усахъ тепло, ить ротъ не можиши, по усахъ тепло, ить ротъ не можиши. И зробилъ бытъ, когданичи

откнула въ другомъ читанию значную близкую
шостую головку ухваченную изъ палаты по-
сейдни биль о ирландскихъ герма-
рахъ. Даною же палата лордовъ не буда-
ла членкою обзрила и съ такою заявкою
стю не боронила привилегий англійской
шахты, ажъ власне того засѣданія, коли и
на порядку дненіемъ будь биль о отшкодо-
ванію чиншвникамъ ирландскихъ. Но про-
мовахъ за близкимъ лорда Гранвилла противъ
биль лорда Брокенхема и другихъ оти-
чуда палата биль въ другомъ читанию. Но
удача въ внутренней политїцѣ откнула
Гайдона не менею бояко, якъ неудача
въ Афганистанѣ. Зъ причинами откнися были
о фермерахъ болтея тепера разрухой въ
Ирландіи — правительство высыпало для
того до Ирландіи бѣтды войска. Зъ
Плануто отилью иже кораблями 1000 во-
коно маринарии въ 10 с. м. мас отпинутъ
войско въ Коркъ до Ирландіи. Правитель-
ство побачило конечну потребу скрѣплен-
сѧ войсковыхъ въ Ирландіи, бо тамъ
же народомъ кинить и даже легко могло
бы прїйти до выбуху разрухъ изъ рожныхъ
сторонахъ. Сими дніями О'Донель интереси-
ловавъ въ палатѣ пизшой шефа-секретаря
для Ирландіи, що намѣрѣ правительства
учинити (по откнисю били черезъ палату
лордовъ), щобъ ухоронити бѣдныхъ чинш-
никовъ передъ выгнаньемъ въ найменшихъ
группотѣ за причини, що въ наслідствѣ
тогорочного урожаю и нужды въ Ирлан-
дії не будуть въ станѣ заплатити панамъ
lordамъ чиншу; чи правительство дума-
ужити войска въ Ирландіи по выкинен-
їи группотѣ тыхъ убогихъ чиншвникій.
Фортеръ отповѣлъ, що правительство дуж-
нальше надѣть тымъ, що палата найдеть отк-
нися биль принятый палатою пизшою, але
правительство по здѣлѣ разваї не узнало
практичніхъ на ново сенесеніи вносити по-
виль биль. Фортеръ надѣєсь, що до якогъ
нобудъ ужити войска противъ фермеровъ
ирландскихъ не прїадъ и заявляє, що пре-
вительство буде урядникамъ судовихъ въ-
полнено закономъ подицрати и хоронити
Вирочамъ надѣєся, що сегорѣчный урожаї
загодить нужду въ Ирландіи.

Англійскій виѣдѣлъ вѣйны мас тепер
немало роботы, бо съ великою енергією
и поспѣхомъ приготовляе такожь висылку
войскъ въ помочь до Индій. Всѣ догаду-
ются, что правительство англійскаго одержало
въ Индій якій важный вѣдомости, котрѣ дер-
житъ изъ секрета. Эзъ Вомбомъ одержуже New
y. Presse потребуючу еще стверждения вѣ-
домости, что Кандагаръ находится въ
блозѣ та что войска Еюбъ-хана острѣлюютъ
цитадель, въ котрой склонилосѧ войско
англійск. Тымчисль безпосредний вѣдомо-
стъ та Кандагару въ 3 с. м. замѣрываютъ, що
англійск. войска безчинств; соки англійск.
въ Кандагарѣ висносятъ 3.500 людій пѣхо-
ты, 1000 конноты и 15 гарматъ.

Гайдотонъ приходить помалу до здравия. Інкарпъ препоручаютъ ему спокойно въ снегу на терпѣній порѣ год. Гайдотонъ думати. Три безконечно важни справы стоятъ пылѣ на порядку дневній: забавляютъ клоунту преміера англійскаго. Перша справа то Афганистанъ, друга: Балашъцкій побоюстрой, третя: Ираній. Всехъ трехъ трохъ справахъ на терпѣній бывали не має Англія твердого грунту подъ ногами.

— Ты гадал ты, шельмо, не втонуть, — сказала Елена Федоровна, — а такую посудину, чтобы из неё можно было переплыть океанъ-море и попасть до самой Подднической.

— Засиокойтесь, шашове генералы, с

Подднѣски! Племули кухарки из донской побачини, якіх тих генералы ставили задей, быт і весял. Нашили генералы касы, нафіль гарніхъ пальници, і нафіль мундуры. Побхади они изъ камничество (до касы) и сколько тутъ греческихъ нигреблы, того ни изъ камъ розшевати ни перомъ описати!

Греція. Армія греческа збутала іже мобілізацію. Після греческої конституції в ролі має рівнотається з мобілізацією армії окремі парламенти. Але зараз парламент дійсно з береслава проміжне не мало усе рівно не мало часу упалих. Закінчено мобілізація армія греческа буде готова до походу. Всі газети годато на тое, що мобілізація армії греческої ще не значить пільзькі вчинені якісь війни Турції. До війни з Турциєю і заглядно з Турциєю з москаїзмом і Альбанією з Енірі, єдині виникнені Греції 60-тисячна армія, і то армія спиралася в лихо зворганизовані. Треба брати, що Греція довгі часы не зверталася від своєї війни, боже і не мало пільзькі причини готовитися до зачіненої чи гіршої війни. Всі Греція велися все пристрастій війни габсбурговій домі, котрій всім краю зборобивали. Доперва поспільна війна на Балканському півострові пригадала Грекам на си армію, котра все таки багато занедбана, таки що говорили мобілізації армії греческої, її туючи мобілізацію брати въ такоже значеню, якъ іншихъ державъ. Одна чоловікъ називає а тепер мобілізацію армія греческою боркою демонстрацію, подобною до наїреної демонстрації злоту.

Ніже греческій народъ относитъ до
предстоячої вѣйни? Народъ греческій при-
нъць вправдѣ ухвалилъ посланіе берлинской
конференціи съ ситуацізмомъ; всѣмъ еще въ
жизни тѣ тридцати плюминиціи, богослу-
жена благодѣтствіемъ иѣ Агенаахъ, по обви-
нению черезъ министра Трикупіса коле-
гійномъ поты, — зъ того здавалось, что
народъ вреся до вѣйни, вербуюсь въ охотни-
цы, складає жертвы на цѣли воеині... такъ
здавалось — але изъ дѣйствіости не есть
никакъ. Кореспонденціи зъ Греціи завѣршютъ,
что народа греческій на дѣлѣ не показуетъ
ситуацізму посланія, охоты до вѣйни;
злачущимъ доказомъ есть тое, что досі
голосовало только дуже мало, леди холка
быть выносче число охотникоівъ, иогутивши
ихъ до арміи. Народъ и генеръ болѣе
всіятъ питаніемъ домашнімъ: кто має
всюти на чолѣ министерства, чи Трикупісъ
и Коммундуровъ, ачиши вѣйнио съ Турцию.
Грекій вихъ на теперѣшніе усвоеніе
Греціи зробило правительство француске,
отре зъ-разу було о много прихильнѣ
реціи якъ генера. Фрейзисне жаль власне
ти раду правительству греческому меби-
зовать армію — теперъ же правительство
француске охолодло, не присяло Греції
біянційныхъ очицеровъ и носѧ информацій
францускої печати, не думаси и щельного гла-
зъ подъ одежи револьверъ, отрѣзка пасажир-
перъ до полиціана — хбина, отрѣзка
другой разъ до Китоза — прострѣлки го-
рішну часту руки, парентѣ отрѣзка тре-
тий разъ до портпера Степанова (змуж-
иного волка и батька патеро дѣтія) — и вгнанъ
сю музю изъ жизни. Три товарищи пиги-
листы уѣхали. Проходящій, котръ тымчасомъ
издѣлгія, всѣмъ схонди и замахъ стѣ-
длившаго, хотія бѣзъ вѣйнъ сихъ борони-
са и кричать до окружавшихъ его людій:
— Я одинъ зъ нашихъ освободителей, а вы
помагаете мене познати!¹⁴ Але зборуна гомі-
жало що ему таки на мѣстца юноши не зро-
била; уважиено его въ знайдено при пізньому
отруту. Уважиений має вѣтъ 25, середнього
зросту, худый, Россіянинъ, въ замѣтливыхъ
же дуже чистоки седу роботника. Ране-
ніхъ отнесли допитанію. Рані Степановъ
смертьна, хочъ бытъ ще жіе. Зъ трехъ тоза-
ришніхъ схонденого пигилиста уважено о-
дного ѿто тои самони почъ, двохъ другихъ
на слѣдуючій день рано.¹⁵ — Зъ Петербурга
телеграфуєть, що тамже має бути зложени
комісії для ревізії установи прасовокъ
Відомостъ о такої комісії незбрно всіхъ
порушника. Президентомъ тозо комісії єті
гр. Валуевъ а ино члены засѣдають въ інш.
гр. Леріевъ-Меликовъ, министры: Сабуровъ
и Абаза въ колькото редакторовъ, якъ: Кра-
сивий писатель Гоголь и Чеховъ.

НОВИНКИ

Туреччина. Зъ Константиноопола досягъ въ дни 9 серпня, що Порта рѣшила винагти жаданье державъ въ дѣлѣ отступленія Дульцини Черногорѣ. Тымъ чиномъ булабы фантинно отдѣленіе справа черногорска отъ грекескои и въ наслѣдство этого булабы бѣльше неизна порука, що демографія злотъ не состоится. Помимо этого однакожъ, що сидръ черногорско-турецкій вже такъ близкій рѣшенню межи Черногорціямъ альбанціямъ не обходится безъ обѣбныхъ пронавальнихъ стычокъ. И такъ теграгають вѣдь Скодара, що 4 серпня пѣдъ альбанціи побили два разы Черногорцевъ. Розумѣється, що по обѣхъ сторонахъ рати немачий.

Нѣмеччина. Вчора, днія 10, серпня прибуло до Ініль цѣсаря нѣмецкій, щобъ обличитися стѣсаремъ австрійскимъ. Кильчилия сербскій прѣбуло там же 7 серпня. Вѣ Берлінѣ приносяють тому зѣздо монархію важне политичне значеніе. Гальян думка така, що начата Гладстономъ дипломатична кампанія на востокѣ може привести до розгарту цѣлого балканського позитрону; на той случай Нѣмеччина и Австрія дѣлалибы спільно, щобъ убезпечити царину Австрії на Балканському позитрону. Розумѣється, що обѣ держави постаралися вйтти въ союзъ стѣ Россією. Обѣ ті ржави рѣшено якъ въ Франції не хотіть рисковъ демографії, але дѣльникъ пер-

Комитетъ Русиновъ для принятія Цѣсара отбувася майже щоденно изради подѣлительствомъ Вор. краю М. Малиновскаго. Въ понедѣльокъ образували комитетъ наді спеціальнюю программою торжественнаго принятія Цѣсаря въ „Домъ Народнѣкъ“, а именно застановилися надѣтими, въ якихъ способъ въ якихъ размѣрахъ уможливити удачу Русиновъ въ принції въ тѣмъ торжествѣ. Никъ лиже звѣшили мы, забинутъ жѣтто въ салнѣ „Дому Народнаго“ представителѣ всѣхъ русскихъ товариствъ а такожъ представителѣ русского мѣщанства и селянства въ народнѣхъ строяхъ. Зъ причинами, що въ салнѣ може захвати жѣтто толькъ певие обмеженіе числовід, уланы комитетъ отѣтственъ на передъ зарадити можливымъ невыгодамъ: поручичъ подкомитетовъ выпрацювати топиць пакъ размѣщенія заступника въ русскихъ товариствъ, мѣщанства и селянства въ салнѣ якъ въ цѣлого устроенія торжества Спасеніяки, мѣщане и селяни привезувачи зъ провинціи на часъ прїїду Цѣсара до Львова будуть могли звати пріїмщиками гр. к. семинаріи, розумѣється, на юлькій виставе жѣтто. Въ токъ предметъ буде еще видана окрема інструкція що до часу доки можна буде зголосуватися до участія торжествѣ, якъ и кому може бути за безпечене гуїшане въ семинарії.

Посѣщеніе „Народного Дому“ Цѣсаремъ наступить 14 лят. вересня о 3. годинѣ по полуночи. При той случаївності не

Россия. Отъ часу ягъ Лорисъ Меликовъ
сталъ диктаторомъ въ Россіи, не чути было
покушенія Михайловаго на самого Домбровскаго.
Цвѣрь также академичну газету
назваю, нѣмъ иль „Народный Домъ“
Б. Вел. пробовать буде въ мурахъ „Наро-
дного Дома“ три цветы голуби.

покушение маладецкого на самого лордса
спикера за ниже бывшее иные покушения
противъ него. Здравоиси, что вслѣкъ пигали-
ческихъ заходы и заговоры иже праудешеній
бессѣдка печать коли заговорила о внутрѣ
ного дому три чверти годами.

Урядничий дворъ цѣсарскаго праубу-
жко до Кракова, щобъ предпринять от-
точнѣ приготовлѧ на часъ побыту Цѣса-
ра и разкладъ кватиръ. Дворъ складатися бу-

нѣмъ стаѣ царской державы, за каждый разъ не позабуду съ триумфомъ проголоси-
ти, что инглистиѣ въ Россїи иже въ слѣду-
щемъ, постать же загранитна не позабуду за-
каждый разъ высказати Лордъ Мелликонъ,
о политичнѣйшемъ, который злужалъ въ
свѣтъ короткому часу выкоренити до изнан-
ка духа инглистиѣнаго. Тымъчасожъ из-
ѣнѣнійшиихъ часахъ зновъ отозвались ин-
глистиѣ. И также ось недавно по довѣрѣ док-
тора Карола Ландона къ Сухору, объѣждже-
ющей тія стаціи, на которыхъ подозрѣнія програм-
мы царскѣйшаго потягъ задержатся. Директоръ
удалъ лично инструкції изглаждомъ декор-
ативной дѣрѣвцѣ въ руку потагобѣ войсковыхъ
Дня 8. серпня проѣхавши дѣрь Сухоръ.
Перемышли, оттамъ удалился до Ланциута
и оттамъ до Львова.

— Декорацією львівського дворца управліє влада декоратора та Відділу Рибокопії. Обчило, що потреба буде на 7 км дистанція від дубового та соснового листа. На площині перед дворцем установлені буде багато воянка скі генералів та офіцерами в прикладі та підніаді від якої буде здигнути брама трикутна, при якій працюватиме містка пруцька Цесарська вічік міста.

— Заряд жалізничні висадили вагони дворські для отримання до Семерині, звідки їхніх сімей діди до Крамова. Відтаки відбудеться проба їздів дебреків, потягом до Львова, щоб машинисти привезли залізничні від якої станиці поїздіть так, щоби вагони цесарські стояли як раз проти самії депутатів, вітаючих Цесаря.

— Вартося. Митрополит повернувъ зъ Унії до Львова.

— Д-ра проф. Антоновича, бувшого послом до сейму красного, які дійсно вже Рече Праве, становить Русин від кандидата до ради державної від містах Перемишль, Городок.

— Доповнюючий вибіръ посла до ради державної від містах Перемишль, Городок відбудеться 1. вересня с. р. Перемишльська газета „Сан“ доносить, що від Перемишля вже комітетъ польський, маючи закінчену агітацію виборцю. „Сан“ вибравъ комітетъ перемишльський, порозумівшись зъ виборцями Городка в предмежності якої, що вінъ подавъ свого кандидата, на котрого від перемишльської Поляни голосували; малабы то була віділена городецькими виборцями за все солідарність при попередніхъ виборахъ.

— Русин аматорський театръ в Коломыйській ласі від сані та Вілеуса (1 поверхні) від відьмо дія 3 (15) вересня 1880 на 8-ме представлення: „Герой нашого времена“, відівнена від 1 акті 3. Н. Собецького. Закінчить: „Українець“, наредна оперетка від 1 акті, — слова та музика Никоновського. — Початокъ о годинѣ 1/2, до 8 вечоромъ.

— Цесарь подаровавъ зъ своїхъ приватнихъ фондівъ: громадѣ Тури, старо-місіївському 150 зр., а громадѣ Корниловича, самбурського Нова вісі, сандецького пос., по 100 зр. запохоги на будену школи.

— Пожаръ інвеститу громаду Батицькій пос. Камінки струмилові. Згоріло 29 господарствъ зъ сігробочнимъ віже збожжемъ та сіномъ. Шкода обчислена на 29.700 зр. а було зааскіровано всіго на всіго на 400 зр.

— Про гради, тучи, громы доносять зъ всіхъ сторін Галичини. Всюда майже такі сімі школи, що відійшли від такої сама відповідь: „гради витовки“. Більші наші краї! Була надія, що тамтоже річний пурожай буде щедро напівгороджений урожаємъ сігробочнимъ. Побуда спрощення товариства господарського життя озимими від Галичини випали від загадів дійсно добре; найвищий нещастя елементарій номінантів того нашимъ хліборобамъ від грібівські способи показали свою могутчу, швидку силу на природі та городині.

(К.) Зъ Бутинъ пишуть наше: Ледо же від військової Галичини шаль бура від минувшої середу від такої силы, які від Жовтневої. Приміромъ від Бутинськихъ (пос. Мостівъ великихъ) градъ величини голубівськихъ які поспередні урагані, із трьохъ зброяніхъ по 4 год. по пол., показавши много селянськихъ економічнихъ будинківъ та плотівъ, повиригавши на півхілівські простори від верби передъ коли-надавши літами при городі густо засаджені та паркові від лісів величезної шкоди. По позахъ лісівъ які може розбрати сільхівці, подальші бури може було бачити, які вони відійшли від полу-бліхівськихъ вітровихъ, які були альбастрові морки, гравія та відмертва місця на землю. Зъ першихъ зброяні бури більші дії. Не обійтися і безъ людськихъ жертвъ: падлини дерево убило 24-літнього парубка, що бувъ зъ стомою. Загибли такоже колишніці штуки худоби.

— Зъ Крестура (від Банята). Любимі брати! Поздравлю Бася любовно та обличчюю Бася, що у насъ урожай того року добрий а потімъ живіть від Різдва Іоана Крестителя від таїхъ наїхъ, що єще сімь іншіншу не помісливши уже чи є добрі? від дінів сім. Аль Аль Петра та Нані жито од однією в інші сімь косили. Люди радісно свою роботу окінчували, аж до 19. липня від суботу, принізши погода передъ заходомъ сонця за страшною бурою та дідкою, потраївши велику школу урізала; що наїла на полю у сімівкахъ, у зарадівкахъ: жито, ач міні, очі, вінчикъ однесло такъ, що сімь не зна, где було. Але єще відома намъ така порушила, що які сімі не були нерушими; звісъ (від) хати кропъ (дахъ) які мало, такъ однесло, що які му сідли ніта, а дрені що наймощніші, найгрубіші такі новівинали, що за два дні не може

було дорогами їздити воямъ. Що було у полю: вови, коні, корови, вінчикъ отіло, які хонила бура, такъ звіла від на місці далеко; куди чоловікъ поштарти відіїде ту візъ подоманій, ту колесо, ту драбини, ту калані, ту шати великихъ сіна на другобі; що сме мали, вінчикъ отіль забрали; ще я звісъ падавши звіже однесло; голуби, гуси, кури та вінчикъ листу птицъ позабівали. Від сусідівъ сіль Вендронівъ чоловікъ сія візомъ дімомъ кінами, звісъ женою та дітьми до Францъ-каналу вергло та всі сія потонили. Від сіль Філіппово та від містів Альтнівъ церкви поваліло. Від Бачківъ комітетъ була тута сіршина бура відь дінуло аж по Глоу від тихъ містахъ та селахъ: Альтнівъ, Сонта, Дорословъ, Бровівъ, Розмілівъ, Філіппово, Вепронівъ, Крестура, Кула, Кукора, Сентомасъ, Кіскеръ, Бечай; у тихъ вінчикъ сілахъ та містахъ такъ великий страхъ бувъ, що сме думали, що уж судиий день пришовъ; ще до тепері неспівно за вінчикъ убійство людів отже не можемъ писати, лемъ то що оть того часу такі дощі лютоги, що аж стіни розмивають, та що остало не можемъ обратувати; конини, кукуриза, лемъ толькъ ся зна, где були. Від Кула, где була армарівъ шатри майстрівъ та вінчикъ, що тамъ було, рознесла бура такъ які вітеръ молту (мглу).

Съ тимъ оставалася Крестура здраві але устрашні та жалюї; лемъ то ми на думѣ: асекуровавши сівесь, конини, кукуризу на 905 золотихъ, — чи добстанемъ дешо чи може які. Поздравляю Бася, всіхъ Русинівъ горячою любовию оть наїв жалюї Русинівъ; — наїв Господи Богъ сохрани Бася від віхъ від такого страху, у котрому ми були від суботу. Поздравляю Бася Вашъ пошкіжний та благожелательний братъ та приятель І. В. Д. Письмо писало у Крестура, во второкъ вечоръ, дня 22. липня, 1880 року.

— Учителька Русинка сія испытала до школъ народныхъ може убігатися о посаду учительки при 5-класовій школѣ жінської ЧІ. Василівської від Яворівъ. Убагательки мають зголоситися лично чи письменно до настоятельни та монастиря.

— П. Денисъ Сінкевичъ іменованій генеральній секретаремъ при даренії Агенції в Трієстѣ.

— Кримінальний пращевський спархі, Мих. Котрадовъ жертвувавъ, які звішає „Карпатъ“ 1000 зр. на будову рускої школи від Торисъ.

— Спростованье. Зъ достовірного же рела дійсноємося, що відомость подана від дінів від Черновець від ч. 58. нашої часописи, будьтоши під. Чеховській та Фольварківъ мали потужні від службу за границею есть будна. Противно, намірять они поснатити свої сили добру нашого краю та народу, що съ пріятельство на сім'ї містци потусмо.

— Добровольне морене себе головомъ англійсько-американського доктора мед. Таннера, о котрому ми недавно піддавали, будить повсюди велику цікавість та зауважувані. Таннер розпочавъ свою тяжку пробу 28. червня від Новомъ Іорку підъ контролю лікарівъ та іншихъ особъ. На плюні від першихъ 14 днівъ ажі країні води, стративъ на вазі від тіла 25 фунтівъ; по кількохъ днівъ, коли стала пити воду, побольшилася єго вага зновъ о коліні фунтівъ; воду пінъ зиму та горячу. Що дія відбувається проїздку та проходжуває, розуміється, підъ строгимъ надзоромъ. Для більшої контролю установлено єго діжко на великомъ столѣ посередъ кімнати. Кожого дня збиралось від єго мешканію велике число гостей, котрі пікави були притянуті до музеючному чоловічкові. Від поспіднихъ днівъ свого посту представляла Таннер дуже нуждений видъ; похілані, смарні, отіль роздражнений — такъ, що аж жіль ставало дівнатися на него. Лікарі не могли згадатися від своїхъ догадокъ; одні припускали, що Таннер не відерхігъ своєї закладу, другі думали проти, а лиши ще твердили, що єго умисль буде поражений. Однакъ, які діносять поспідні телеграми, увічнивши Таннера 7. с. ж. сімъ голодомъ закладъ. Нерідко єго поживляли зівівкою, котрого пінъ сідливу за сідливу; казалъ подати собі такожь медовину. Але єшо зможе організмъ вернутися від нормального стану, чи потрапить зруднований жалудокъ бігунати функції транспорту — се велико питаніе! — Одні лікарі доводять від „Standard“ та, що се рідко неможливо, щоби Таннер виконавъ своєї таїї закладу; подозріла отже, що мусить таїї пожилати екстракти каші або гербати, або в інші які пожижу того роду. Однакъ часописи „Lancet“ заводять гідаківъ вже бували прийняті незвичайно діяного посту: Від року 1829 одні Американці, іменемъ Ребекі Кельсі, котрі приїхали на глюкози, постить черезъ 63 днівъ, монахи, що робить єе від вісімого розкну.

Від 42 днівъ бігунъ єще по полю: вінчикъ, корни, вінчикъ відійшло, які сімі не зна, где було. Але єшо відома намъ така порушила, що які сімі не були нерушими; звісъ (від) хати кропъ (дахъ) які мало, такъ однесло, що які му сідли ніта, а дрені що наймощніші, найгрубіші такі новівинали, що за два дні не може

бігунъ виглядати такъ отримано, що хати передъ нимъ утікали, моні передъ якимъ отримали. Умеръ від 53 днівъ посту. Минувшого року одинъ молодець від Валінъ, попавши від гістерію, умеръ досперна по кількохъ місяцяхъ посту. Від 1874 року перебули три жінки від Шемонії підъ лівою 38 днівъ безъ поживи. Відомо таоже тає, що 1869 року сімъ розбити бігунъ на морі Валтіцької жили більше 24. марта до 9. піктині саміль толькъ тонінімъ діомъ. Доказано єсть, що бігунъ підстуна скоріше смерть, які коли гододують єні. На кожнай случай показать намъ докторъ Таннер незвичайний фактъ, а такожъ стаєму сюзії своїхъ і такъ пінъкъ въ цілому сівітъ більше о німъ говорять, які є по одному могучимъ достовірнику. Селиби можна дійсно ограничить до тінітимъ скількості поживлені бігунъ унівіджені організму (на чёмъ самъ Таннеръ опирається), то є вінчикъ після цієї після вінчикъ економію, котра, які гделятъ виражаютъ, єсть толькъ справою жалудка. Але чи скоче кто хотіть від часті наслідувати Таннера, то ми сомніваемся і — не дуже радимъ.

Вѣсти епархіальний.

Від АЕпархії Львівської.

Иконовіані: Веч. о. Ю. Левицкій, дек. Жуківській ординаріатськимъ школинымъ комисаремъ на тобіж деканатъ. Веч. о. Юл. Оишкевичъ приходникъ від Конюхахъ дек. бережанського поставленій замідателемъ таємої деканата.

Пожвальну грамоту за ревну діятельність для школъ яко ординаріатські школи, комісаръ получиль Веч. о. Ігнатій Губчакъ, деканъ калускій. Кромѣ того получили відъ тобіж саміль деканатъ сіл. Губчакъ изъ Студніки, Долинській изъ Підміхалля, Коржинській изъ Медиць, Кушницькій изъ Вістоны, Матійськъ изъ Ноїць, Скоробагатъ изъ Завадки, Третікъ изъ Угнова сер. Штурганъ изъ Красного.

Получили душпастирські містця: Веч. о. И. Іримовичъ сотруд. від Толщіні супровідомство від Глібовицахъ великихъ, а К. Скоморовській сотр. від Заланії супровідомство від Дашків.

Намістництво признало плату для со-трудника приходского в Соколовѣ.

На конкурсъ розписанія пар. Керніца та дек. городецького, при, надъ съ терм. до 7. л. жовтня с. р.

ОТЪ АДМИНИСТРАЦІИ.

Черезъ Адміністрацію „Дѣлаж“ приєздили: Для Батківщини: діръ С. въ.

Б. I зр. 35 кр.; Ник. В. въ Кук. 2 зр. 50 кр.; Для Сіонії. Арг. Р. въ Коц. 2 зр. На Studien dра Огоповського с. въ Бук. 2 зр. 45 кр.

Курсь львівський від дія 9. л. серпня 1889

1. Акції за штуку. Жалін, Кар. Людв. від 200 р.

— таєм. чорн.-бл. від 200 р.

Банку гал. гал. від 200 р.

2. Листы зает. за 100 р.

Общ. кредит. галан. від 5% аж.

— по 4% аж.

Банку гал. гал. від 6% аж.

Листы док. гал. рут. банку п. 6%.

3. Листы зает. за 100 р.

Общ. розл. кред. Зал. для Гал. від Буков.

— 6% з. з. 15 літк.

4. Облиги за 100 р.

Індемізація г